

6. DERS

16) ŞÜKÜR 17) TEFEKKÜR 18) ŞEVK

- 16) ŞÜKÜR:** → Görülen herhangi bir iyiliğe karşı gösterilen memnuniyet ve minnettarlık mânâlarına gelen şükür; istilahta, insana bahşedilen duygu, düşünce, âzâ ve cevârihi yaratılış gayeleri istikametinde kullanmaya denir ki; kalble, lisanla ifa edilebileceği gibi bütün uzuvlarla da yerine getirilebilir.
- **Lisanla şükür**; vehmî bütün güç, kuvvet ve ihsan kaynaklarını nefyederek her türlü lütuf ve nimetlerin Allah'tan geldiğini kabul ve itirafıyla gerçekleşir.
- **Kalble şükür**; zâhir ve bâtın bütün nimetleri ve bu nimetlerden yararlanmayı Allah'tan bilip hayatın bu anlayışa göre yönlendirilmesi, şekillendirilmesidir..
- **Cevârih ile şükre** gelince, o, her uzuv ve her latîfeyi yaratılış gayesi istikametinde kullanmak ve onlara mahsus kulluk vazifelerini yerine getirmekten ibaret sayılmıştır.
- Ayrıca, lisanın şükrünü evrâd ü ezkâr, kalbin şükrünü yakîn ve istikamet, cevârihin şükrünü de ibadet ü taat şeklinde yorumlayanlar olmuştur.
- *"Eğer şükrederseniz Ben de nimetimi artırırım; şayet nankörlük yaparsanız, biliniz ki azabım çok şiddetlidir."*(İbrahim 7)
- (KZT 1 - Şükür)**
(Mektubât - 28. Mektup)
- 17) TEFEKKÜR:** → Her gün yepyeni bir heyecanla âfâk ve enfüsü hallaç etme vüs'atinde, disiplinli düşünme.
- Tefekkür, kalbde öyle bir nurdur ki, hayır ile şer, fayda ile zarar, güzel ile çirkin onunla görülür ve sezilir.. kâinat onun sayesinde okunan bir kitap hâline gelir ve Kur'ân'ın âyetleri onunla kendilerine has ayrı bir derinliğe ulaşır.
- İnsan, bir saat sağlam tefekkür ederse, o insanda erkân-ı imaniye (iman esasları) inkişaf eder. Daha sonra o insan, Allah'ı sever ve kalbinde derin bir muhabbet-i ilâhiye belirir, derken zevk-i ruhaniyeye ulaşır ve ötelere doğru kanatlanır gibi olur.
- Tefekkür olabilmesi kafayı yormaya, üzerinde durmaya, ciddî araştırmaya, Rabbimiz'le münasebetimizi derinleştirmeye ve kuvvetlendirmeye bağlıdır.
- (KZT 1 - Tefekkür)**
(KT 9 / Kalb İbresi - Tefekkür, Hüzün ve Dua)
- 18) ŞEVK:** → Şiddetli arzu, aşırı istek, mârifet kaynaklı neşe, sevinç ve hasret çekme mânâlarını ihtiva eder.
- Şevk, zâhir ve bâtın duyguları mahbûba tevcih edip ondan başkasına karşı olan iştihalara bütünüyle kapanma.
- Şevk, inkisara ve ümitsizliğe düşmeme, ağzını açınca ümit soluklama demektir. Yoksa şen-şakrak olmak demek değildir.
- (KZT 1 - Şevk u İştihak)**
(İrşad Ekseni - Şevk ve İştihak)

Hepsi için ortak yazılar:
(26.Söz'ün Zeyli)

(KZT 2 - SEYR U SÜLÜKTE BİR BAŞKA ÇİZGİ)

Aşağıdaki kelimeleri manalarına uygun bir şekilde birleştirin:

Tefekkür	Görülen herhangi bir iyiliğe karşı gösterilen memnuniyet ve minnettarlık
Şevk	Kafayı yormaya, üzerinde durmaya, ciddî araştırmaya
Şükür	Şiddetli arzu, aşırı istek, mârifet kaynaklı neşe, sevinç ve hasret

Aşağıdaki boşlukları doldurunuz:

Tahdîs-i nimet ise, Allah'ın nimetlerine karşı duygusuyla dolmak ve O'nun lütuflarını ilan etmektir. Bir başka ifadeyle, tahdîs-i nimet, Allah tarafından acimize, fakrımıza merhameten ve ihtiyaçlarımıza binâen, hem de karşılıksız olarak verilen nimetleri düşünmemiz neticesinde onları bahşeden Rabbimize karşı içimizde minnet hislerinin coşması ve bu hamd ü senâ duygusunun nağmeleri olarak dudaklarımızdan dökülmesidir.

..... etmek için evvelâ, bir ilk malumat, hâlihazırdaki durumun kavranması, öze uygun yeni terkipler, yeni komprimeler ve bütün bunlar üzerinde gerçeği arama düşüncesiyle fikir sancısı lâzımdır. Bu sistemle düşünebilen şahıs, düşüncede sürekli yeni yeni hükümlere varabilir; bu hükümleri daha başka düşünce hamlelerine esas yaparak daha ilerilere sıçrayabilir; ondan yeni yeni neticeler çıkararak tefekküründe derinleşip buudlaşır. Sonra da tek buudlu veya çift buudlu düşüncesini, üç buudlu, çok buudlu tefekküre ulaştırarak zamanla “zülcenaheyn” bir mütefekkir ve bir insan-ı kâmil seviyesine çıkabilir.

Mü'minlerde yaşama sevincinden ziyade, ubudiyeti ve yaşatma iştiyakı bulunur. Bildiğiniz gibi; hizmette fütur getirmeme, asla ye'se düşmeme; mâruz kalınan en kötü, en çirkin gibi görünen durumlarda bile, Cenâb-ı Hakk'ın bir hikmetinin ve rahmetinin var olabileceği mülâhazasıyla buruk, hüznü fakat ümitli bir bekleyiş içinde bulunma ve her zaman Allah'a gönülden tevekkül etme manalarına gelmektedir.